

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/281/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112218090
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7112218090.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu Š. Y., nar. XX.XX.XXXX, bývajúceho v F., P. XX, proti žalovaným: 1. AUKČNÁ SPOLOČNOSŤ s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 10, IČO: 46 141 341 zastúpenému ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU - Marek Piršel, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kopčianska 10, 2. Tatra banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, za účasti intervenienta: H. E., X.. XX.X.XXXX, bývajúceho v F., H. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Juristi s.r.o., so sídlom v Košiciach, Popradská 66, o určenie neplatnosti dražby, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 36C/175/2012-201 zo dňa 18.6.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku, ktorým súd žalovanému v 1. rade priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

P r i z n á v a žalovanému v 1.rade proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu o určenie neplatnosti dražby, priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovanému v 2. rade a intervenientovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že dražba č. 003/2012 zo dňa 23.3.2012 je neplatná. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na podnet žalovaného v 2. rade žalovaný v 1. rade začal dražbu nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX v kat. území R. H. Y. F., byt č. 6 na 2. poschodí, vo vchode č. 29 bytového domu súp. č. 627, postaveného na parcele č. 5505-zastavané plochy a nádvoría o výmere 243 m², parcela č. 5506-zastavané plochy a nádvoría vo výmere 268 m² a parcela č. 5507-zastavané plochy a nádvoría o výmere 278 m², spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach vo veľkosti podielu 174/10000. Namietal, že byt bol ohodnotený fiktívne znalcom bez toho, aby znalec vykonal ohliadku bytu, oboznámil sa s jeho stavom a tento postup zjavne poškodzuje jeho práva, pretože znalecký posudok značne poddimenzoval hodnotu dražených nehnuteľností na jeho škodu. Namietal regulérnosť dražby a tvrdil, že nebol dodržaný zákonný postup, dražením hrozí, že príde o nehnuteľnosti v ktorých býva a preto má aj naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

3. Žalovaný v 1. rade žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a uplatnil si náhradu trov konania. Je pravda, že dňa 23.3.2012 sa konala dražba predmetných nehnuteľností, pričom z jeho strany bola dňa 30.11.2011 a následne 10.1.2012 zaslaná výzva na sprístupnenie nehnuteľnosti za účelom ich ohodnotenia a termín ohliadky bol stanovený v súlade s § 12 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, žalobca však byt - nehnuteľnosť nesprístupnil. Následne bola nehnuteľnosť ohodnotená znaleckým

posudkom A.. J. Č. na sumu 55.800 € a výlučne z dôvodov na strane žalobcu bol vypracovaný podľa § 12 ods. 3 zákona o dobrovoľných dražbách. Vzhľadom k tomu, že dražba nebola úspešná, žalobca sa nemôže domáhať neplatnosti dražby, ktorá nebola ukončená udelením príklepu.

4. Žalovaný v 2. rade sa vyjadril k žalobe, žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť, lebo žalobca na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem a to nesplnením podmienok aktívnej legitímácie v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Intervenient, ktorý vystupoval na strane žalovaných žiadal taktiež žalobu ako nedôvodnú zamietnuť práve s poukazom na stanoviská žalovaných v 1. a 2. rade.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa zákona č. 527/ 2002 Z.z . o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti v znení neskorších predpisov a v znení účinnom do 31.5.2014, a to podľa § 1 ods. 1 , § 2, § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1 , 2 , § 21 ods. 2,3,4 a dospel k záveru, že neboli splnené hmotnoprávne predpoklady pre určenie neplatnosti dražby, ktorej sa žalobca v konaní domáha a to tým, že nebol udelený príklep na dražbe.

6. Poukázal na to, že zákon výslovne neurčuje, ktoré jeho ustanovenia majú takú povahu, že ich porušenie zakladá právo podať žalobu o neplatnosť dražby. Z hľadiska jej účelu však musí ísť o také porušenia, že má vplyv na vydraženie predmetu dražby. Z uvedeného vyplýva, že zákon nepredpokladá možnosť domáhať sa v zmysle citovaných zákonných ustanovení určenia neplatnosti akejkoľvek dražby ale len takej, na ktorej bol udelený príklep ako nevyhnutný hmotnoprávny predpoklad takéhoto konania, pretože až momentom príklepu licitátora sa naplňa účel dražby ako takej a teda prechod vlastníckeho práva k predmetu dražby na vydražiteľa ako osobu, ktorá urobí najvyššiu ponuku vo vzťahu k predmetu dražby. Správnosti toho záveru nasvedčuje aj zákonom ustanovený okruh účastníkov súdneho konania o neplatnosť dražby podľa § 21 ods. 4 Zák. o dobrovoľných dražbách. Logicky teda možno vyložiť, že pokiaľ ide o osobu v postavení vydražiteľa, táto logicky prichádza len v prípade, ak ide o dobrovoľnú dražbu, na ktorej bol aj udelený príklep. Vlastník totiž môže byť poškodený na svojich právach dražbou len v prípade, keď dôjde k príklepu, t.j. prechodu vlastníctva na základe porušenia ustanovení zákona o dražbách. Ak nedôjde k príklepu, a tým ani k prechodu vlastníctva ako to bolo v tomto prípade, nie je dôvod skúmať prípadné porušenie ustanovení zákona o dražbách, nakoľko tieto nemohli zasiahnuť do práv vlastníka draženej nehnuteľnosti tak, že by bol poškodený na svojich záujmoch. Zákon o dobrovoľných dražbách tiež predpokladá ukončenie dražby príklepom licitátora na to, aby sa mohol vlastník draženej nehnuteľnosti domáhať právnej ochrany a toto právo môže uplatniť do 3 mesiacoch odo dňa príklepu. Za situácie, keď príklep udelený nebol, nemôže byť naplnená ani požiadavka týkajúca sa nezrozlúčeného spoločenstva účastníkov konania o neplatnosť dražby, tzv. vecná legitímácia v zmysle už citovaného § 21 ods. 4 Zákona o dobrovoľných dražbách, pretože neexistuje vydražiteľ. Zo spisového materiálu a z dokazovania vyplynulo, že na dražbe konanej dňa 23.3.2012, ktorej neplatnosti sa domáha žalobca v tomto spore k udeleniu príklepu nedošlo, predmet dražby vydražený nebol, dražba sa neskončila vydražením predmetu dražby a z dôvodu absencie hmotnoprávnej podmienky súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Práve z tohto dôvodu sa nezaoberal ani ďalšími návrhmi na doplnenie dokazovania zo strany žalobcu a zamietol ich s poukazom na hospodárnosť konania.

7. Vzhľadom k právnej argumentácii žalovaných o nepreukázanie naliehavého právneho záujmu súd prvej inštancie sa zaoberal aj touto argumentáciou. Uviedol, že žaloba o určenie neplatnosti dražby je osobitným druhom žaloby a nemožno ju stotožňovať s určovacou žalobou podľa § 137 písm. c/ CSP (predtým § 80 písm. c/ O.s.p.). Právo podať žalobu na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby na súd totiž dáva zákon, a teda žaloba môže byť podaná aj v prípade, že nespĺňa požiadavku naliehavého právneho záujmu, stanovenú pre žaloby podané podľa § 167 písm. c/ CSP, predtým § 80 písm. c/ O.s.p.. Pre úspešnosť žaloby o neplatnosť dražby však žalobca musí splniť podmienku, že mu bola spôsobená konkrétna ujma, čo je v konečnom dôsledku prísnejšia podmienka, než akú požaduje § 137 písm. c/ CSP vzhľadom na to, že dražba nie je právnym vzťahom, ani právom. Inak by totiž dochádzalo k obchádzaniu účelu zákona, ktorým je realizácia dobrovoľných dražieb, dohodnutých medzi veriteľom a dlžníkom.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalovanému v 1. rade priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100% a o trovách medzi žalovaným v 2. rade a intervenientom a žalobcom výslovne trovy konania týmto žalovaným nepriznal, pretože výslovne si náhradu trov konania nežiadali.

9. Žalobca v zákonnej lehote podal proti rozsudku, a to proti I. a II. výroku odvolanie s tým, že tieto výroky považuje za predčasné a nevychádzajúce z náležite zisteného skutkového stavu veci. Postupom súdu prvej inštancie mu bolo predovšetkým upreté jeho právo na súdnu ochranu z dôvodu, že konajúci súd nepovažoval za potrebné v konaní ho ani len vypočuť, a to formou účastníckej výpovede a rozhodol spôsobom „o mne, bezo mňa“. Naďalej zotrval na svojich argumentoch prednesených v konaní pred súdom prvej inštancie a tvrdil, že predmetná dražba je od samého počiatku vykonštruovaná, zmanipulovaná, a teda neplatná. Spomínanou dražbou boli priamo ohrozené jeho vlastnícke práva k predmetnému bytu a má naliehavý právny záujem na určení, že podobné spôsoby a typy dražieb odporujú zákonu, a teda sú od samého počiatku neplatné. Vytýkal pochybenia pri realizácii dražby žalovanými tým, že oznámenie o konaní dražby nebolo urobené v zákonom stanovenej lehote a znalecký posudok ohľadne ocenenia predmetu dražby nebol vyhotovený zákonným spôsobom. Čo sa týka výroku o trovách konania (II.), vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu celej veci. Podľa jeho názoru je v tomto prípade dôvodná aplikácia ust. § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré sú bezo sporu na jeho strane. Je osamelou žijúcou osobou, jeho jediným príjmom je dávka v hmotnej núdzi a vyživuje jedno maloleté dieťa, dcéru, ktorá je žiačkou základnej školy. Voči jeho osobe je vedených viacero exekučných konaní, a preto aj prostriedky na obživu si často musí požičiavať od rodiny. K tomu má ešte zdravotné problémy. Za takýchto okolností si nemôže dovoliť platiť trovy súdneho konania. Žiadal, aby odvolací súd prehodnotil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zrušil ho a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalovaný v 1. rade sa k odvolaniu vyjadril s tým, že žalobca odvolanie odôvodňuje rovnakými skutočnosťami, ktoré uvádzal v prvoinštančnom konaní, a ktoré boli zo strany žalovaných riadne vyvrátené a dokázané. Žalobca nie je oprávnený domáhať sa neplatnosti dražby v prípade, kedy nedošlo k udeleniu príklepu na dražbe, a teda k úspešnému vydraženiu nehnuteľnosti. Nemožno brať do úvahy argument žalobcu, že účelom konania je predísť tomu, aby sa jeho nehnuteľnosť v budúcnosti v dražbe predala. Keďže žalobca vyvolal spor, ktorý nemá akúkoľvek oporu v zákone a zbytočne predžuje konanie svojím postupom, tento žalovaný nesúhlasil s nepriznaním trov konania. Inštitút prípadného použitia § 257 CSP možno uplatniť iba výnimočne, pretože náhradu trov konania je výrazom spravodlivosti v praxi, kedy úspešná strana by nemala niesť náklady, ktoré bola donútená vynaložiť iba preto, že ju niekto svojím konaním prinútil domáhať sa nápravy na súde. Keďže považuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch za vecne správny navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil a uplatnil si voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

11. K podanému odvolaniu sa vyjadril aj intervenient s tým, že považuje napadnuté výroky rozsudku za vecne správne a navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny aj potvrdil. Náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil. V súvislosti s napadaným postupom prvoinštančného súdu odvolateľom v odvolaní, že ho v konaní nevypočul, tak z odvolania nevyplýva, v čom žalobca považuje rozhodnutie za nesprávne a v čom vidí nesprávny procesný postup, len vytýka, že v konaní nebol vypočutý. Poukázal na to, že súd žalobu zamietol, lebo nie sú splnené hmotnoprávne podmienky žaloby o neplatnosť dražby a súd podľa neho v konaní postupoval a rozhodol v súlade s platnými právnymi predpismi.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozsudok je v odvolaní napadnutých výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 4.6.2020 po predchádzajúcom zverejnení miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a webovej stránke súdu v súlade s ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

13. Žalobca, ako vyplýva z obsahu odvolania uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom

konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2,3 CSP. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu v konaní z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a v rozsahu námietok žalobcu vymedzených v podanom odvolaní dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody nie sú preukázané. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 191 a nasl. CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne závery o právach a povinnostiach sporových strán. Uplatnený nárok správne právne posúdil a dospel k správne záveru, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil a odvolací súd nezistil ani pochybenia v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, ani žiadnu z procesných väd konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

15. Podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Na zvýraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

16. V súvislosti s nesprávnym postupom súdu prvej inštancie pri predvolávaní na pojednávanie, odvolací súd uvádza, že na č.l. 185 súdneho spisu sa nachádza referát konajúcej sudkyne zo dňa 29.4.2019 s tým, že na pojednávanie na deň 18.6.2019 o 9.00 hod. boli predvolaní všetci účastníci konania, vrátane žalobcu. Na č.l. 190 sa nachádza informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu žalobcovi s tým, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 18.6.2019 súd prvej inštancie konštatoval, že na pojednávanie sa nedostavil žalobca, u ktorého doručenie je riadne vykázané v súlade s § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, lebo tento svoju neúčast' súdu vhodným spôsobom riadne a včas neospravedlnil, ani nenavrhol pojednávanie z dôležitého dôvodu odročit'. Odvolací súd pritom poukazuje na ust. § 112 CSP s tým, že ak bola doručovaná adresátovi súdna písomnosť na adresu podľa § 106, považuje sa za doručení dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak sa o tom adresát nedozvie. Na č.l. 190, ako už bolo spomínané sa nachádza o výsledku doručenia listinného rovnopisu s tým, že časť vytvorenia informácie o výsledku doručenia je 4.6.2019 o 19.30 hod. a tento čas sa považuje za deň doručenia predmetnej zásielky. Pre úplnosť ešte uvádza, že dátum podania zásielky bol 14.5.2019, dátum uloženia zásielky 16.5.2019 a zistený dôvod nedoručenia zásielky 3.6.2019.

17. Podstatnou námietkou odvolateľa bolo, že vytýkal pochybenia pri realizácii dražby žalovanými tým, že oznámenie o konaní dražby nebolo urobené v zákonom stanovenej lehote a znalecký posudok ohľadne ocenenia predmetu dražby nebol vyhotovený zákonným spôsobom. Tieto námietky sú pre rozhodnutie v tomto spore úplne irelevantné, pretože dražba neskončila udelením príklepu, nedošlo k jej naplneniu, žalobca ňou teda ani nebol poškodený. Súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že chýba hmotnoprávna podmienka prieskumu zákonnosti dražby, keď dražba nebola ukončená, nie je preto možné domáhať sa ani jej neplatnosti.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a rozsudok napadnutý odvolaním potvrdil vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade. Ak žalobca aj v odvolaní vytýka súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o trovách konania neskúmal možnosť použitia ustanovenia § 257 CSP, odvolací súd uvádza, že ani k odvolaniu žalobca nepripojil žiadne dôkazy, ktoré by jeho použitie odôvodňovali v súvislosti s jeho osobnými a majetkovými pomermi. Ani vzhľadom na charakter sporu a správanie sa účastníkov v ňom nenasvedčujú použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia, keďže od začiatku žalobca mohol vydedukovať neúspešnosť, lebo na dražbe udelený príklad nebol.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CPS. Žalobca nebol v odvolacom konaní so úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nárok na jeho náhradu proti menu má úspešný žalovaný v 1. rade.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).